

ШКІЛЬНИЙ, ЗНАЙОМИЙ ДВІР

Пройшов ось тиждень, не ступаю
Я на шкільний, знайомий двір,
Усе біжить, усе минає,
Так з давнини і до сих пір.

У школу діти йдуть по звичці □
Навчальний рік вже розпочавсь.
Хтось тільки в шортах, хтось і в свитці,
А мій, мабуть, минув той час...

Не треба в неї йти ніколи,
І мрій уява не снує!
Як другий дім, була ця школа,
Повірити □ прожить з моє.

Така незвична ностальгія...
Мені ще не осточортів
Той двір, але уже не мрію,
Про нього, досить почуттів!

Та хай навчаються в ній діти,
Вона ж, як храм, в селі стоїть,
Лиш ковід треба пережити,
Дітей від нього бережіть!

А ми?.. Учитель не буває

Колишнім, віряться мені,
Знання ми в душах засіваєм
Й запалюєм у них вогні.

Дата написання вірша: 2021-01-20